

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 490
din 03.09.2014**

Dosar nr.: 809/2013

Petiția nr.: 18185/27.11.2013

Potent: C MC

Reclamat: Ministerul Administrației și Internelor

Obiect: neacordarea unei derogări de înălțime pentru a participa la admiterea la Școala de Pregătire a Agenților de Frontieră „Avram Iancu”

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. C MC, județ Gorj

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Ministerul Administrației și Internelor cu sediul în loc. București, Piața Revoluției, nr. 1A, et. I, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentului vizează neacordarea de către reclamat a unei derogări de înălțime pentru a participa la admiterea la Școala de Pregătire a Agenților de Frontieră „Avram Iancu”. Potentul consideră discriminatoriu faptul că nu a primit această derogare așa cum a fost acordată altor studenți în anii precedenți.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 11.02.2014, prin adresa nr. 18185/22.01.2014 fiind citat petentul, iar prin adresa nr. 389/22.01.2014 fiind citată partea reclamată. Părțile au fost absente la audiere. Potentul a transmis la dosar precizări prin adresa nr. 644/31.01.2014. Partea reclamată a transmis punctul de vedere prin adresa nr. 957/12.02.2014.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Potentul arată că pe parcursul anului școlar 2012 – 2013 s-a pregătit riguros la materiile română, engleză și sport, cu intenția de a candida la Școala de Pregătire a Agenților de Frontieră „Avram Iancu”, dar a avut marea dezamăgire să fie respins la deschiderea dosarului medical din prisma înălțimii sale de 168 cm. Dezamăgit de situație, a înaintat o petiție MAI – Direcția Generală Management Resurse Umane –

Direcția Formare Inițială și Continuă, în care solicita să i se acorde o derogare de înălțime cum au fost acordate în anii precedenți, respectiv 2010. MAI i-a răspuns că petiția sa nu poate fi soluționată favorabil.

4.1.2. Petentul consideră că limita de înălțime constituie un factor de discriminare, deoarece în luptele cu infractorii nu contează înălțimea ci se bazează pe abilități fizice și educaționale. Petentul precizează că din acest an fetele concurează pe aceleași locuri cu băieții, însă băieții sunt dezavantajați la criteriul înălțime. Petentul menționează că MapN nu are criteriul înălțime, dumnealor bazându-se pe criteriul (raportul) greutate – înălțime. Datorită acestor condiții pe care MAI le-a impus, el este șomer, dar se pregătește pentru a devenii student la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Din analiza memoriului rezultă că persoana în cauză și-a manifestat intenția de a accede la meseria de polițist. În considerarea faptului că acesta nu întrunea condiția esențială privind înălțimea (și anume 1,70 cm), a solicitat Ministerului Afacerilor Interne - Direcției Generale Management Resurse Umane (...) o derogare de înălțime ". Cu privire la solicitarea de referință, s-a comunicat petentului faptul că pentru recrutarea candidaților la concursurile de admitere la instituțiile de învățământ organizate în subordinea MAI, art.21 alin.(1) din O.m.i.r.a. nr.665/2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare, instituie o serie de criterii specifice, între acestea înscriindu-se și acela privind înălțimea, în acest sens nefiind prevăzută posibilitatea acordării unei derogări.

4.2.2. În drept, potrivit art.10 alin.(1) din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, la concursul de admitere în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne (...) are acces orice persoană, indiferent de rasă, naționalitate, sex, religie, avere sau origine socială, care îndeplinește, pe lângă condițiile generale legale prevăzute pentru funcționarii publici, și următoarele condiții speciale:

- a) să fie apta din punct de vedere medical, fizic și psihic;
- b) să nu aibă antecedente penale sau să nu fie în curs de urmărire penală ori de judecată pentru săvârșirea de infracțiuni;
- c) să aibă un comportament corespunzător cerințelor de conduită admise și practicate în societate.

4.2.3. Potrivit alin.(5) al aceluiași articol criteriile privind selecționarea polițiștilor candidați pentru concursurile de admitere în instituțiile de învățământ proprii se stabilesc prin ordin. În acest sens a fost elaborat Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr.665/2008. Astfel cum s-a precizat mai sus, unul dintre aceste criterii specifice privește înălțimea candidaților, care potrivit art.21 alin.(1) lit. d) din O.m.i.r.a. nr.665/2008 trebuie să fie de minimum 1,70 m pentru bărbați, respectiv, 1,65 m pentru femei.

4.2.4. Legitimitatea și proporționalitatea instituirii condiționării privind înălțimea se reflectă în necesitatea creării, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, a unui corp profesional care să asigure calificările specifice domeniilor ministerului, având în vedere următoarele:

- principala sursă de personal pentru structurile operative ale MAI o reprezintă instituțiile de învățământ ale MAI;
- activitatea de bază a structurilor operative ale MAI se compune din misiuni în domeniul asigurării ordinii publice și combaterii infracțiunilor, caracterizate prin măsuri de răspuns la fenomenele sociale negative (spre exemplificare, se menționează măsurile

necesare pentru stoparea actelor de violență îndreptate atât împotriva personalului operativ al MAI cât și pentru aplanarea conflictelor violente, în general, prin intervenții imediate în forță care să asigure imobilizarea persoanelor suspecte, încătușarea și conducerea lor la sediul unităților de poliție, prinderea persoanelor urmărite sau cercetarea infracțiunilor comise cu violență sau de către persoane cunoscute cu comportament violent);

- personalul încadrat în structurile operative trebuie să facă față provocărilor și condițiilor extreme care caracterizează munca operativă, de acest lucru depinzând, în bună măsură, capacitatea MAI de a menține caracterul operațional al serviciului public polițienesc;

- necesitatea îmbunătățirii percepției populației cu privire la imaginea și atitudinea personalului operativ al MAI.

4.2.5. În referire la stabilirea criteriului de înălțime pentru accesarea la meseria de polițist, se arată că un studiu realizat recent, respectiv *Kirchengast, Sylvia (2011), Minimum body height requirements for police officers - an international comparison, SIAK-Journal for Police Science and Practice (vol. I)*, relevă faptul că în peste 50% din statele membre ale Uniunii Europene, ale unor state membre asociate UE și în unele state terțe, se apelează la criteriul de înălțime minimă obligatorie pentru polițiști. De asemenea, în 14 din cele 27 de state membre ale Uniunii Europene (numărul de 27 de state membre fiind raportat la momentul elaborării studiului), într-un procent de 51.8% din cazuri este impus criteriul specific de înălțime pentru a putea deveni polițist.

În tabelul de mai jos sunt prezentate statele și criteriile minime de înălțime pentru bărbați și femei, prevăzute în țările respective.

Stat	Înălțime minimă - cm	
	Bărbați	Femei
Austria	168	163
Belgia	152	152
Bulgaria	168	160
Cipru	165	160
Republica Cehă	-	-
Danemarca	-	-
Germania	164	162
Estonia	-	-
Finlanda	-	-
Franța	160	160
Grecia	170	170
Ungaria	165	160
Islanda	-	-
Irlanda	-	-
Italia	165	161
Letonia	-	-
Lituania	-	-
Luxemburg	-	-
Malta	170	160
Olanda	-	-
Norvegia	-	-
Polonia	165	160
Portugalia	165	160

România	170	165
Serbia	170	163
Slovacia	-	-
Slovenia	-	-
Spania	165	160
Suedia	-	-
Elveția	167	157
Turcia	167	165
Marea Britanie	-	-

4.2.6. Potrivit studiului, în Bulgaria, Spania și Italia sunt stabilite standarde minime de înălțime, diferențiate în funcție de corpurile profesionale. În Franța, înălțimea minimă pentru jandarmerie este de 1,70 cm, iar pentru poliție este de 1,60 cm. Germania se confruntă cu o situație specială: un număr de 5 state federale (31,2%) nu au impus criteriul de înălțime minimă, 7 state federale (43,8%) au standard similar de înălțime pentru bărbați și femei, iar 4 state federale (25%) au stabilit înălțimea minimă diferențiat pe criteriul de gen. Nivelul de înălțime cel mai ridicat este stabilit pentru Garda Elvețiană a Vaticanului, care impune pentru candidați înălțimea minimă de 1,78 cm. Potrivit studiului citat, principalul motiv pentru stabilirea înălțimii minime se refera la aspectul estetic (78.5%). De asemenea, înălțimea este echivalată cu deținerea puterii, aceasta relevând un anumit status. Un alt motiv important pentru instituirea unei atare condiționalități izvorăște din asocierea dintre înălțime și capacitățile fizice ale persoanei (57.1%). În 35,7% din cazuri este menționată importanța psihologică pe care o reprezintă înălțimea în raport de persoanele care intră în contact cu polițiștii. Înălțimea este interpretată ca un simbol nonverbal al dominanței, iar rezultatele diferitelor studii identifică o asociere pozitivă între puterea fizică, comportamentul antisocial și agresiunea. Astfel, în contextul în care polițiștii sunt deseori implicați în situații conflictuale, în care intră în contact direct cu indivizi înalți, cu o musculatură evidențiată, apare justificată impunerea unei condiții de înălțime pentru polițiști. În astfel de situații, înălțimea constituie un real avantaj pentru îndepărtarea factorului perturbator.

4.2.7. În același timp, în ceea ce privește statele care au renunțat la includerea criteriului antropometrie între condițiile specifice pentru accesarea la profesia de polițist, același studiu relevă faptul că decizia s-a întemeiat pe factorul politic, iar nu pe studii antropologice, științifice, în contextul dat și având în vedere inclusiv elementele expuse anterior, partea reclamată apreciază că instituirea condiției de înălțime pentru accesarea în profesia de polițist este justificată obiectiv de necesitatea asigurării unui climat de încredere și siguranță al cetățeanului, bazat pe capacitățile personalului încadrat în structurile operative ale Ministerului Afacerilor Interne de a interveni în acest sens, metodele de atingere a acestui scop fiind adecvate și necesare.

4.2.8. Într-o altă ordine de idei, partea reclamată arată că dreptul de stabilire a unor criterii de selecție a candidaților pentru învățământul militar, de informații, ordine publică și securitate națională de către Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, potrivit specificului fiecărei arme, specializări, nivel și formă de organizare a învățământului, este statuat de art. 34 alin. (2) și art. 176 alin. (3) din Legea nr. 1/2011 a educației naționale.

4.2.9. Potrivit art. 4 din OG nr. 137/2000, diferența de tratament bazată pe o caracteristică legată de criteriile prevăzute la art. 2 alin. (1) din acest act normativ, nu constituie discriminare atunci când, în temeiul naturii activităților ocupaționale sau al contextului în care acestea se desfășoară, o asemenea caracteristică reprezintă o

cerință profesională reală și determinantă, cu condiția ca obiectivul să fie legitim și cerința proporțională. Or, impunerea condiției de înălțime pentru accesarea în sistemul specific ordinii publice poate fi încadrată în exceptarea indicată mai sus, fiind astfel exclusă ipoteza instituirii unui atare tratament din partea MAI față de petent, în contextul dat. De altfel, în legătură cu aceste condiționalități specifice, Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, în cuprinsul considerentului din preambul se specifică faptul că aceasta nu poate avea ca efect constrângerea forțelor armate, a serviciilor de poliție, a penitenciarelor sau a forțelor de securitate să angajeze sau să mențină în funcție persoanele care nu posedă capacitățile necesare pentru a îndeplini ansamblul de funcții pe care ar putea fi solicitate să le exercite, având în vedere obiectivul legitim de menținere a caracterului operațional al acestor servicii.

4.2.10. Nu este lipsit de relevanță faptul că, în legătură cu impunerea criteriului de înălțime la admiterea în instituțiile de învățământ ale MAI, într-o speță în care a fost analizată potențiala dimensiune discriminatorie a acestui aspect, Consiliul National pentru Combaterea Discriminării a decis, prin Hotărârea nr. 113/2006 în sensul că „impunerea condiției de înălțime candidaților la profesia de polițist nu are caracter discriminatoriu”. De altfel, realizând o paralelă între situația din anul 2006 și cea din prezent în ceea ce privește limitele minime de înălțime, se poate constata o diminuare a indicilor antropometrici (de la 1,75 m în anul 2006, la 1,70 m pentru bărbați, în prezent), o astfel de evoluție putând fi apreciată ca venind în sprijinul potențialilor candidați la admiterea în instituțiile de învățământ ale MAI, fără a aduce, însă, atingere necesităților și nevoilor operaționale ale structurilor MAI.

4.2.11. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis în mod constant faptul că, statele dispun de o marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament aplicate (hotărârile pronunțate în cauzele Fredin împotriva Suediei la data de 18 februarie 1991, Hoffmann împotriva Austriei la data de 23 iunie 1993). Întinderea acestei marje depinde de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze și de contextul în discuție; or, partea reclamată consideră că apelarea la criteriul de înălțime pentru admiterea la instituțiile de învățământ aparținând MAI, este una legitimă în contextul sus menționat.

4.2.12. Luând în considerare aspectele precizate anterior, partea reclamată apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 alin.(3) teza finală din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, republicată, potrivit căruia nu reprezintă discriminare practicile care „sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare”, astfel încât nu se poate invoca existența vreunei discriminări în situația prezentată în cuprinsul petiției.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că respingerea dosarului petentului la admiterea la Școala de Pregătire a Agenților de Frontieră „Avram Iancu” din prisma înălțimii sale de 168 cm intră sub incidența art. 2 alin. 3 și art. 11 alin. 1 și 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.2.1. În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare

sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

5.2.2. Conform art. 2 alin. 3 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare. Potrivit alin. 4 al aceluiași articol, orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

5.2.3. Potrivit art.11 alin.1 și alin. 2 din OG nr.137/2000, republicată, „constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, refuzarea accesului unei persoane sau unui grup de persoane la sistemul de educație de stat sau privat, la orice forma, grad și nivel, din cauza apartenenței acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză; Prevederile alin. (1) se aplică tuturor fazelor sau etapelor din sistemul educațional, inclusiv la admiterea sau la înscrierea în unitățile ori instituțiile de învățământ și la evaluarea ori examinarea cunoștințelor.”.

5.2.4. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.2.5. Colegiul director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit din cauza unui criteriu de discriminare. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar, apreciază că se invocă un tratament diferențiat în ceea ce privește respingerea dosarului petentului la admiterea la Școala de Pregătire a Agenților de Frontieră „Avram Iancu” din prisma înălțimii sale de 168 cm. Totodată, Colegiul observă că în prezenta speță, a fost avută în vedere o dispoziție aparent neutră, care în fapt a produs un dezavantaj pentru persoanele care se situau sub norma prevăzută de aceeași regulă. În speță, este vorba despre dispoziția prevăzută de art.21

lit.d) a Ordinului MAI nr.665/2008, în conformitate cu care „Criteriile specifice pentru recrutarea candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative sunt următoarele: (...) d) să aibă înălțimea de minimum 1,70 m bărbații și 1,65 m femeile, cu excepția candidaților proveniți din liceele Ministerului Internelor și Reformei Administrative, numai pentru examenul susținut în anul absolvirii; ...”.

5.2.6. Trebuie avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege. Colegiul director a analizat în ce măsură există un criteriu ce poate fi reținut conform art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată și care a stat la baza tratamentului invocat. Colegiul director constată că la baza tratamentului diferențiat invocat este înălțimea petentului de 168 cm. În condițiile speței, având în vedere și prevederile art.11 alin.1 din OG nr.137/2000, Colegiul consideră că în cazul petentului este pe deplin aplicabilă sintagma categorie defavorizată, respectiv petentul se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea candidaților datorită diferențelor identitare față de majoritate, în condițiile în care candidaților ce se situează la măsurătoare, sub norma prevăzută de Ordinul MAI în speță, le este refuzat accesul la educație.

5.2.7. Privind justificarea obiectivă, prin jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că justificarea obiectivă și rezonabilă trebuie să urmărească un scop legitim, și măsura aplicată trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit; în cazul tratamentului diferit bazat pe rasă, culoare sau origine etnică noțiunea de justificare obiectivă și rezonabilă trebuie interpretată într-o manieră cât se poate de strictă (**D.H. și alții împotriva Cehiei**, 13 noiembrie 2007, **Sampanis și alții împotriva Greciei**, 5 iunie 2008). În analiza scopului legitim, trebuie analizată existența acestui scop raportat la dreptul atins prin diferențiere.

5.2.8. În analiza metodei adecvate și necesare, trebuie stabilit dacă, prin metoda aleasă, se atinge scopul dorit, și dacă există sau nu alte metode prin care scopul poate fi atins, fără a crea o situație de diferențiere. Colegiul Director al CNCD consideră că obiectivul urmărit de către reclamatul MAI prin introducerea înălțimii de 170 cm pentru candidații de sex masculin, în cadrul școlilor de profil, ca și condiție eliminatorie, nu este justificată obiectiv. Partea reclamată a justificat norma prin exigențele pe care le presupune profesia în exercițiul de stabilire și impunere a ordinii publice, interacțiunea cu infractori sau motive de ordin psihologic ce țin de o eventuală impunerea în fața celorlalți prin statură, aspecte pe care Colegiul Director le consideră a nu fi o justificare obiectivă. Față de acest aspect, Colegiul constată că sunt îndeplinite condițiile faptei de discriminare indirectă, prevăzută de art.2 alin.3 din OG nr.137/2000, republicată.

5.2.9. Art. 7 din O.G. nr. 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, prevede că: (1) Avertismentul constă în atenționarea verbală sau scrisă a contravenientului asupra pericolului social al faptei săvârșite, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale; (2) Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă; (3) Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 alin 3 și art. 11 alin. 1 și 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată,

2. Sancționarea Ministerul Afacerilor Interne, prin reprezentant, cu avertisment pentru faptele prevăzute de art. 11 alin. 1 și 2 al O.G. 137/2000, republicată, conform art. 7 din O.G. nr. 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, actualizată;

3. Recomandă Ministerul Administrației și Internelor să depună toate diligențele în vederea respectării principiului egalității de șanse la admiterea în școlile din subordine;

4. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

5. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

BERTZI THEODORA – membru

LAZĂR MARIA – membru

JURA CRISTIAN - membru

PANFILE ANAMARIA – membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - membru

Motivele de fapt și de drept redactate D.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.